

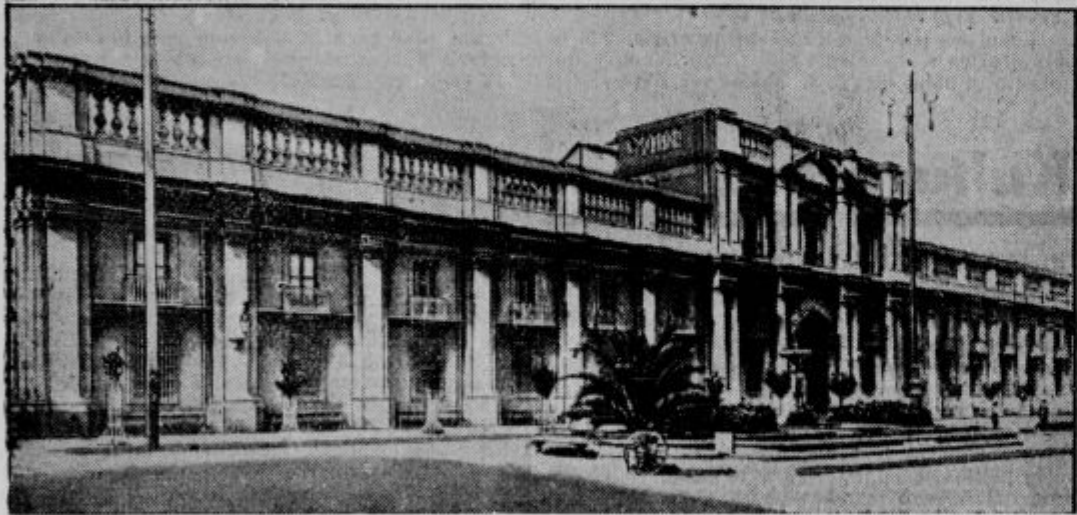
Sodoma in Gomora najdeni?

Vatikan je ustanovil »biblični zavod za raziskavanje«, ki koplje in išče svetopisemske kraje v Sveti deželi. »Osservatore Romano« poroča, da so sedaj odkrili svetopisemsko mesto Sihem, ki je ležalo v gorskem sedlu Garizim in je branilo cesto po Dolini Jordana. Mesto Sihem so zgradili stari narodi, ki so starejši od Judov, najbrže tako zvani Hiksi. Sedaj so odkrili orjaške mestne zidove, ki jasno kažejo, da je Sihem bilo izrazito vojaško mesto in velika trdnjava.

Pri izkopavanju pa so odkrili tudi starodavni tempelj, ki je bil posvečen maliku Baalu. Ta tempelj je bil največji v Kanaanu. Zgrajen je bil še ob času bronaste dobe, okrog leta 1500 pred Kristusom. Uničil ga je ogenj. To dokazujejo natančno preiskane najdene razvaline in še dobro ohranjene sobe. S tem je potrjeno poročilo v »Knjigi sodnikov«, ki poroča o žalostnem koncu prebivalcev mesta Sihem, katero je uničil požar.

Pri tem je nastalo sporno vprašanje, ali so

našli res tudi razvaline Sodome in Gomore. Jezuiti, ki so dali kopati pri današnjem Tellilatu, so našli razvaline nekih naselbin, ki so izzvale v znanstvenem svetu veliko pozornost. Pri tem so nekateri sprožili misel, da so to razvaline Sodome in Gomore. So razlogi, ki govorijo za to misel. Ampak Sodoma in Gomora sta bili bogati mesti, polni razkošja, bogastva, palač in največjega greha. Zato sta bili pokončani. Izkopane razvaline pa kažejo, da je to stala samo kmečka vas. Majhne hišice čepi napol v zemlji, sleti so izkopane v zemljo, ognjišča v hišah so preprosta in podobna arabskim. Najdeno orodje je iz kamna. Grobovi so preprosti in brez okrasja. Vse brez ararotija in lepote, kekršnega so polni grobov! drugod po drugih izkopanih mestih in kjer so našli n. pr. na najstarejše slikarije. Iz tega bi sledilo, da Sodoma in Gomora še nista izkopani, ampak da še ležita pod zemljo in pepelom.



Vladna palača v Santiagu v Čile, kjer se vrše še vedno srditi boji za oblast.

Eskimo - vzoren zakonski mož

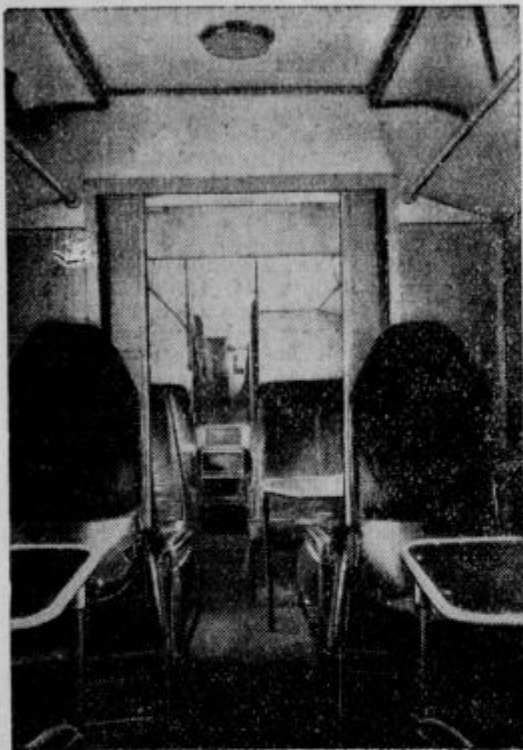
Vzglede zakonske ljubezni in zvestobe je pred kratkim podal Eskimo Ekolo Enuk. V svojem členu, sešitem iz kože morskega psa, je prevozil kakih 200 milj po morju med nevarnimi ledenimi ploščami. Vozil je v členu svojo bolno ženo v Churchill. Tam jo je hotel predstaviti belim zdravnikom. Ki naj bi jo ženo ozdravili. Nevarna vožnja je trajala cela dva tedna. Veslaja je moral prebresti Hudsonski zaliv ter je pri tem skrbno pazil, da se nobena ledena plošča ni zadela v členu, da bi sunek ne škodoval bolni ženi. Led je večkrat skoro stisnil členuček, vendar je junaški Eskimo srečno

izvozil iz nevarnega ledovja. V Churchillu je z ženo takoj šel k zdravniku, ki je ugotovil, da je ženska bolna na želodcu, da se pa bolezen da še pozdraviti. Ko bi bil pa Eskimo še čakal, bi bilo prepozno. Za plačilo zdravniku je pripeljal Eskimo seboj cel kup najdragocenejših kožuhov. Prebivalstvo mesta Churchill pa je vzgledni in ljubeči zakonski mož tako ganil, da so začeli takoj zbirati denar in plačali zdravniku in zdravnika.

Primitivni in naravni Eskimo, vaje trdega in napornega življenja, je lep vzgled kulturnim belcem vseh jezikov!

Katoliško svetišče ob Jordanu

Kraj, kjer so v Jordanu krščevali, leži blizu Jerihe. Doslej so samo pravoslavni imeli del obrežja. Sedaj se je tudi katoličanom posrečilo kupiti nekaj zemljišča ob Jordanu. Frančiškani nameravajo zgraditi malo svetišče, kjer se bodo lahko romarji udeleževali svete maše in se spominjali skrivnosti Kristusovega krsta.



Pogled v notranjost letala »D 2500«: V dolgi kabini je za potnike 34 udobnih sedežev.

Nebotičnik pero

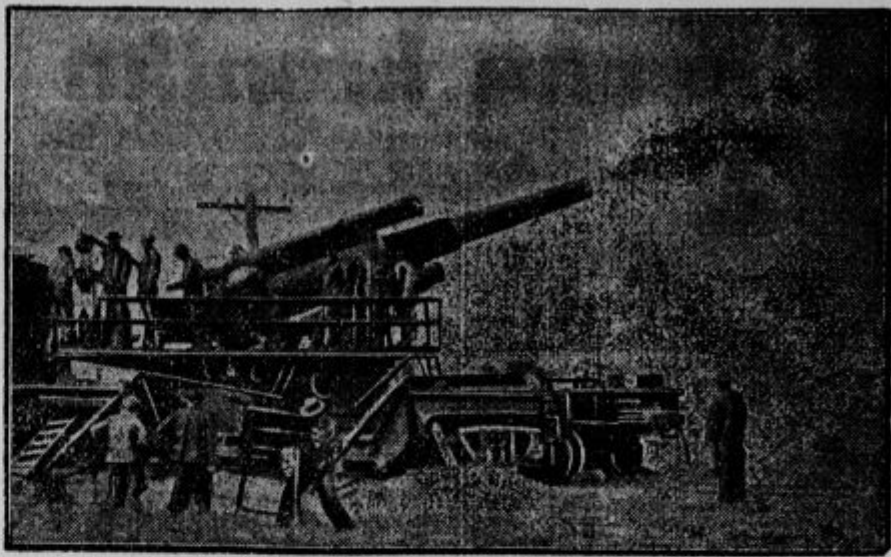
Velikanski ameriški nebotičniki so večinoma zgrajeni iz jekla in iz stekla. Tri četrtine zunanjih sten je iz samega stekla, in jasno je, da je treba tudi te steklene stene prav tako očistiti, kakor čistimo pri nas šipe v oknih. Zato so Amerikanci kmalu našli pripraven način, ki omogoča umivati visoke steklene stene nebotičnikov na lahek in nenevaren način tudi na zunanji strani. Tako so napravili okrog vsakega nadstropja zunaj ob steni železen tir, na katerega so obesili železno kletko, ki na notranjo stran nima stene. Po tiru so vozili to kletko sem in tja, gori in doli in tako lahko osnažili nadstropje za nadstropjem. Delavec, ki je snalil velikanske šipe, je delal lahko v miru in hitro, ne da bi bil v nevarnosti in ne da bi ga motila silna višina. Ti tiri ob nadstropjih, so vrh tega urejeni še tako, da je mogoče potegniti železno kletko od najnižjega nadstropja do najvišjega, so pa seveda močno kazili zunanost nebotičnikov.

Zato so zadnje čase pri novejših nebotičnikih odpravili te tiri, pač pa so na vrhu nebotičnikov, torej na strehi, postavili posebne priprave, ki omogočajo, da se taka kletka spusti na jeklenih vrveh od enega nadstropja do drugega. S posebnimi pripravami jo je ob vsakem nadstropju mogoče pritrditi tako, da je tudi najsilnejši vihar ne premakne. Ta način je doslej najudobnejši, vendar pa kljub temu stane lepe denarce. Samo enkratno čiščenje zunanjih sten poprečnega nebotičnika stane nekaj tisoč dolarjev. Za ta denar bi imeli pri nas že prav ljubko vilo. Vendar to ni drago, če pomislimo, da ima tak nebotičnik sila veliko stanovanj, tako da so stroški za eno samo stanovanje vprav malenkostni.

»Povejte mi no, gospod kapelnik,« vpraša gost v restavraciji, kjer je igrala godba, »ali igrate lahko, kar kdo želi?«

»Seveda, gospod!«

»Oh, bodite no tako prijazni in igrate partijo biljarda, dokler ne povečerjam!«



Razorožitev zahteva Amerika od Evrope! Na sliki pa vidimo nov ameriški trdnjavski top na tračnicah, ki je postavljen v trdnjavi Hancock pri New-Yerseyu — baje v obrambo Newyorka.

Svoj pogreb je gledal

Ta mesec so v Lyonu končali pred sodiščem pravo tragikomedijo, ki spominja mnogo bolj na kak fantastičen dramski komad, kakor pa na resnično življenje. Vsa zgodba je na kratko ta, da si je nekdo dovolil šalo, da je gledal svoj lastni pogreb in si potem še za šalo dal izplačati lepo zavarovalnino 150.000 frankov (nad 300.000 Din). Zgodilo se je pa takole:

V bližini Lyona je služil za šoferja Alojzij Durand, ki je 2. junija lanskega leta izginil brez sledu, z njim vred pa je izginilo lepo motorno kolo gospodarjevega sina. Tiček je obiskal v Lyonu svojo prijateljico Ivano Gauthier, uslužbenko v neki modni trgovini, jo povabil na kratek izlet v Afriko, kjer sta pristala srečno in brez sitnosti po dveh dneh. Skoro prvo, kar je napravil gospod Durand v Alžiru, je bilo to, da se je dal zavarovati za 150.000 frankov v korist svoji prijateljici. Ko je dober teden za tem dobil majhno solničarico, se mu je rodila misel, da bi bilo prav dobro, če bi dobil izplačano zavarovalnino in jo tudi še sam užival. Koncem maja je že dozorel njegov načrt.



Južna Nemčija proti Prusiji. Notranji ministri južne Nemčije so prišli v Berlin braniti samostojnost svojih zveznih držav. Kakor znano, so vlade južne Nemčije same prepovedale nošenje uniform, čeprav jo je osrednja vlada v Berlinu hitlerjevem dovolila. Zgoraj na levi: Nemški notranji minister von Gayl; na desni: badenski notranji minister dr. Stützel. Spodaj na desni: württemberski državni predsednik Bolz; na desni: badenski notranji minister Meier gresta na sejo južnonemških notranjih ministrov z nemškim notranjim ministrom von Gaylom.

V lekarni si je kupil precejšnjo množino tablet kinina in jih potem, ko so bile vse priprave končane, pojedel okrog 20 kar naenkrat. Zvečer je že tekla njegova prijateljica po zdravniku, ki je ugotovil, da ima bolnik silno vročino in da ne bo več preživel 24 ur. Drugi dan je že na vsehstopaj prišla gospodična Gauthier k zdravniku in mu povedala, da je gospod Durand umrl. Zdravnik je s tem dobil potrjeno svojo diagnozo in napisal v mrliški list, da je gospod Durand umrl za vnetjem možganov. Med tem pa si je gospod Durand dober namazal obraz s raztopino hipermangana ter je zgledal tako, da bi lahko posekal marsikakega mrliča. Prijateljica je hitro naročila krsto in, ko so prišli uslužbenci pogrebnega zavoda, da bi položili rajnega v krsto, jim je vsa objokana povedala, da je rajnik pripadal neki verski ločini, ki ne dovoljuje, da bi se mrtvega dotaknil kdo drugi, kakor le najbližji sorodniki. Uslužbenci so ji kajpada radi ustreli in tako je ona z nekim znancom položila mrtvega v krsto. V resnici pa je gospod Durand sam vstal in prinesel iz omare vrečo peska, jo položil v krsto in se nato sam zaprl v omaro. S tančico pogrjenega so nato uslužbenci pogrebnega zavoda zabili v krsto in drugi dan je bil že lep pogreb, pri katerem sta gospodična in njen prijatelj pretakala bridke solze. Gospod Durand

pa je skozi hotelsko okno gledal svoj lastni pogreb in izjavil pozneje, da se še nikdar v življenju ni tako od srca smejal kakor takrat.

Cez dober teden se je oglasila gospodična Gauthier pri centrali zavarovalnice v Parizu in dobila izplačano celo zavarovalnino. Kasneje sta se našla, kupila v bližini Lyona posestvo in kmetovala prav pridno. Objestnost gospoda Duranda pa je pokopala prijetno življenje. Kupil si je namreč avto in ko se mu je v Lyonu nekoč pokvaril, ga je dal v popravilo. Račun pa je dal dostaviti svojemu nekdanjemu gospodarju, kateremu je odpeljal motorno kolo. Iz zmede, ki je s tem nastala, je našla policija končno pravo sled in prijela živega mrtveca. Pred sodiščem sta bila obsojena Durand na 5. njegova prijateljica pa na 2 leti ječe. Ko je ona objokana odhajala izpred sodnikov, je vprašala: »Kdo bo pa sedaj skrbel za moje kravice?« Sodnik jo je potolažil: »Te bomo pa prepustili osleparjeni zavarovalnici.«

Grobovi rimskih vojakov ob Anizi

Rimske izkopanine sredi Dunaja.

Kakor poroča »Linzer Volksblatt«, so v Ennsu na Zgor. Avstrijskem v bližini nekdanjega rimskega taborišča Laureacum izkopali človeško okostje in en bakren novček. Strokovnjaki so ugotovili, da je to okostje rimskega vojaka iz dobe vladanja Galliena (253–268 po Kr.). Zanimivo je, da je ohranjeno še vse vojaško zobovje. Zobje so še danes skoro bleščeče beli, kar je posledica tega, da je truplo ležalo v ilovici. Blizu tam je tudi jama, v kateri kopljejo gramoz. Tam so izkopali pred nekaj dnevi konjsko lobanjo, ki je tudi še iz rimske dobe.

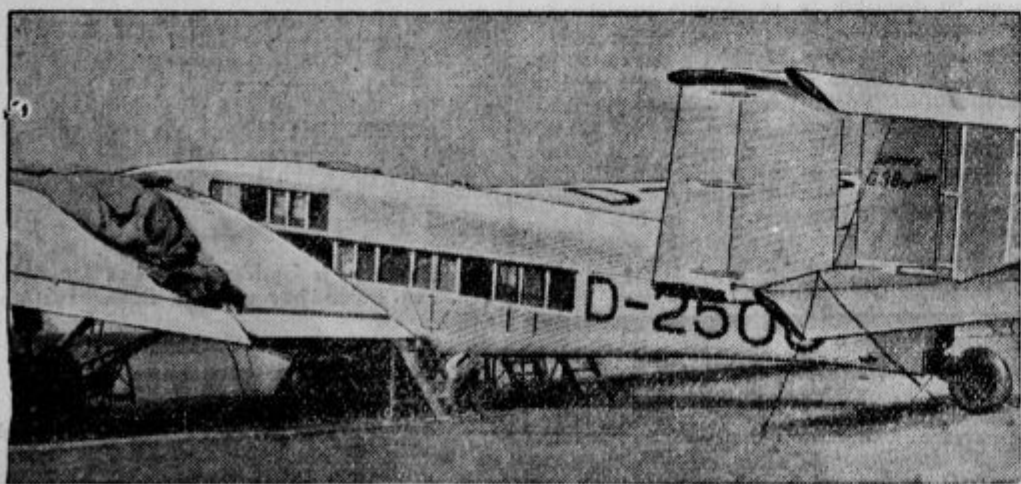
Dunajski listi pa poročajo, da so pretekli teden pri kopanju temelja za novo mesnino stanovanjsko hišo v tretjem okraju naleteli na rimske ostanke, ki so velike kulturno-zgodovinske vrednosti. Nekaj nad 2 m globoko v zemlji so delavci odkrili opeko. Ko so kopali še dalje, so našli temelj popolne opekarnice. Ravnatelj Reuther, ki nadzoruje mestne zbirke, je izjavil, da je bila ta opekarna last kakega zasebnika, ker se ni nahajala v okrožju vojaškega taborišča, ampak v bližini mesta, kjer je prebivalo rimsko civilno prebivalstvo (municipium). V tej peči so žgali opeko in lončeno posodo. Našli so tudi več prstenih skodelic, od katerih ima ena še napis, ki ga pa je treba še razvozlati. Poleg tega so našli dve svetilki iz gline ter več črepij od posode in opeke. Na eni od opek se še dobro pozna pasja taca; ko je bila opeka še mokra, je kak pes očividno tekkel po njej. Te najdbe izvirajo približno iz časa 200 let po Kr.

Najbogatejši Spanec - tihotapec

Te dni so zaprli najbogatejšega človeka na Španskem, velikega finančnika in graditelja ladij Juana Marcha. Afera, ki je zaradi nje zaprt ta bogati mož, je že del časa zanimala vsa špansko javnost. Ze pod diktaturo generala Prima di Rivera je Juan March imel tobačni monopol v španskem Maroku. Republikaška vlada pa je to pogodbo razveljavila, ker je March bil narodni poslanec, kar je protizakonito. Poleg tega so mu očitali, češ da tihotapi in da opravlja tudi nekatere druge nečedne kupčije. Sedaj so mu razveljavili njegov poslanski mandat. March je skušal na vse načine oprati se. Nazadnje je začel očitati vladi, češ, da ni častno postopala, ko je oddajala tobačni monopol v Maroku. Zaradi te obdolžitve je med socialisti — bila sta namreč obdolžena dva socialistična ministra — nastalo veliko razburjenje, ker je velik del političnih somišljenikov obdolženih dveh ministrov na podlagi Marchove izjave prišel do prepričanja, da ministri res niso častno postopali. Na zadnji seji španske poslanske zbornice sta oba ministra v svoji obrambi razkrinkala druge Marchove grehe. Posledica tega je bila, da je poslanska zbornica svojima dvema ministroma Prietu in Carneru izrekla seveda zaupnico, Juana Marcha pa sklenila zapreti. Če je pa s tem afera končana, je pa drugo vprašanje.



»Atek, pomisli — mamica je pravkar prejela prvo nagrado v tekmovalju gospodinji!«



Potniško in tovorno letalo z dvema nadstropjema. Junkerjevo nemško letalo »D 2500« je začelo voziti na progi Berlin—Amsterdam—London.

